

August og September. Det nærværende Lovforslags § 10 foreslaar en ligesaa lang Fredningstid, men denne fremstilt til Maanederne Juni og Juli, indført ogsaa for Havet. Ligeoverfor de paaberaabte Erfaringer fra Norge er Udvalget vel ikke benegte Hensigtsmæssigheden af en til Havet udvidet Fredning af Sommeren; men for at imødekomme Andragender fra Hummerfiskerne tror man dog at burde foreslaa Fredningstiden fastsat for Høvfiskeriet til Lidet fra 15 Juli til 1ste September og for Limfjorden fra 15de Juni til 1ste August. (Ændringsforslagene Nr. 5 og 10).

I Erkjendelsen af det Nigtige i ogsaa paa Limfjorden i mindre Vige og smallere Fjordarme at forbyde Anvendelsen af den Fiskemaade efter Nal, som Lovforslaget ubetinget vil forbyde oeralt ved Rysterne og de øvrige Fjorde, samt i Betragtning af den Forandring, som siden 1867 er foregaaet i Stemmningen jaavel hos selve Limfjordsfiskerne som hos Kontrolten med Hensyn til de saakaldte laafede Bænde, maa hele Udvalget anbefale til Vedtagelse Lovforslagets § 27, idet dog dels et Fler-tal, dels et Mindretal (Breinholt) foreslaar et Par Ændringer, der begge gaa i en fredende Retning. Mindretallets Ændringsforslag Nr. 6 gaar nemlig ud paa, foruden det i Paragrafen alt forbudte Brug af Halevaad i de laafede Bænde, tillige at frebyde disse Strækninger for Nalefang fra Vaad og Nalefangst med Bædeglid, medens Fler-tallets Ændringsforslag Nr. 7 tilsigter en Udvikelse af de laafede Bænde, hvorved Paragrafens Indhold bringes i større Overensstemmelse med Loven af 29de December 1857. Desuden stiller hele Udvalget et Ændringsforslag Nr. 8, der nærmest kan betragtes som en tydeliggjørende Redaktionsændring.

Til § 36 har Udvalget tilladt sig at stille et Ændringsforslag (Nr. 11), som dog ikke tilsigter i nogen Henseende at forandre Indholdet af den isvrigt fra Loven af 29 December 1857 ordret overførte Bestemmelse.

Det næste Ændringsforslag (Nr. 12) faar i uadstillelig Forbindelse med det Forslag, der, som foran antydet, stilles til Optagelsen i Slutningen af Afsnit I af et 5te Kapitel indeholdende Kontrolbestemmelser, i væsentlig Overensstemmelse med hvad der af Kommissionen er foreslaaet.

Kommissionen harde i Epitfen af Kapitel 4, der omhandler Fiskeriet i de øvrige Fjorde, stillet en Bestemmelse, som forbeholdt dette Fiskeri for de tilgrændsende Kommuner's Beboere, og den tillagde en saadan Bestemmelse en gennemgribende Betydning i flere Retninger og navnlig for Fjordfiskeriets Oprensning og Befaen. Indværgsministeriet har imidlertid ikke kunnet adoptere dette Kommissionens Forslag. Det maa vistnok ogsaa erkjendes for at faa i Strid med vor nyere Lovgivnings frie Principer med Hensyn til Næringsdrift, og Udvalget skal derfor ikke driste sig til at foreslaa nogen Forandring i det Resultat, hvortil

Ministeriet i denne Henseende er kommet; men her foreligger uregtelig det Hovedpunkt, hvor man ikke uden Tvivl hos nogle Medlemmer har kunnet følge Ministeriet. Det fremgaar tydeligt nok af Kommissionens Motivering, at i alt Fald Kommissionens store Fler-tal har havt en meget levende Erkjendelse af den skadelige Indflydelse, som Brugen i de andre Fjorde af Limfjordsfiskernes Halevaad har haft paa Fiskebestanden, og Nigtigheden af denne Erkjendelse lader sig neppe heller benegte. Et Forbehold af Fjordfiskeriet for de tilgrændsende Kommuner's Beboere vilde med Hensyn til Udelukkelse af Limfjordsfiskerne utvivlsomt have været meget virksomt; og det er ikke heller for alle Udvalgets Medlemmer blevet klart indlysende, at Kommissionens omhandlede Forslag — som udtalt i Regjeringsforslagets Motivering Pag. 16 paa første Spalte — kunde med fuldkommen Frie siges at være ganske afvigende fra den bestaaende Lovgivning, da Forordningen af 22de Juni 1761 om Pulsvaads Brug ved Fiskeriet i Limfjorden, saalænge den ikke utrykkeligt er hævet, synes at maatte være endnu gjældende, for saa vidt den i Overensstemmelse med danske Lovs 5—10—46 kun tilsteder „de om Fjorden boende Under-saatter“ det ommeldte Fiskeri.

Hele Udvalget har imidlertid maattet godkjende det Hovedargument imod Kommissionens Forslag, som hentes fra Hensynet til vor nyere Lovgivnings friere Næringsprinciper. Et Fler-tal har derimod ikke kunnet overse, at en væsentlig Anledning til Klagerne over Halevaadsfiskeriet dog har været Halevaadets Brug som bundslæbende (Antervaad). Og naar det derhos tages i Betragtning, at der efter Omslaget i 1867 i Stemmningen med Hensyn til Halevaadsbrug utvivlsomt fra det Offentliges Side har fundet Opfordring Sted til dettes Anvendelse ogsaa udenfor Limfjorden, samt at disse Vaad — hvad ogsaa tilstrækkeligt fremgaar af flere af de fremkomne Andragender fra Fjordfiskere — nu ere anskaffede og brugte af mange af disse, har Fler-tallet ikke troet at kunne undlade til § 39 at stille et Ændringsforslag, hvorefter Brugen af Halevaad saaledes, at Vaaden drages til Vaadet — altsaa paa samme Maade som for Limfjorden tilladt — fremdeles skal kunne finde Sted ogsaa i de øvrige Fjorde og Sunde, dog ikkun i det for Limfjorden oprindeligen fastsatte Tidrum af 2 Maaneder og med Forbehold af vedtagtsmæssig Afslaaelse af de Dele af Bændene, som i Rigbed med Ordningen for Limfjorden bør fredes af Hensyn til Fiskenes Leg og Angel.

Medundertegnede Breinholt, der tiltræder Ændringsforslaget Nr. 13, maa dog formene, at den deri indrømmede Tid af 2 Maaneder til Halevaadsfiskeri er for kort, og naar der henjes til, at Lovforslaget tillader det i Limfjorden i 4 Maane-